

ЧИТАЛИЩЕ НАРОДНО

Богата е земята ни, но ний сме бедни,
Не знаемъ миръ отъ трудъ, а тънеме въ беди.
О, братя, вървайте — духътъ ни ще прогледне
И, озаренъ отъ обичъ, ще се оплоди.

Презъ черни робски дни, съсъ чувство благородно,
Дѣди ни сѣяли сѣ здрави семена.
Заветъ си тѣхенъ ти, читалище народно,
Възмогвай се, крепни, излѣчвай свѣтлина!

Какъвъ е още мракъ, каква безкрайна нива
За ралото на знанието, на ума! —
Наднѣятъ горестни души за радостъ жива,
Зове за трудъ разуменъ родната земя.

О, хвърляйте въ бразди отбрано здраво зрънце,
Окриляйте сърцата, надни за възходи!
О, братя, вървайте — ще блѣсне скоро слънце,
Ще бѣде гордъ и силенъ нашиятъ народъ.

НИК. ВАС. РАКИТИНЪ